

е развилъ въ себе си Божественото. Следователно, по погледа можете да познаете, кое въ човѣка преодолява: животинското, човѣшкото или Божественото. Ако въ него се изявява Божественото начало, този човѣкъ може да се нарече Синъ Божий. Що е животно? — Животно е това, което не разсуждава, но върви по пътя на своитѣ чувства. Що е човѣкътъ? — Човѣкъ е този, който мисли, който върви по пътя на мисълта. Що е ангелтъ? — Ангелтъ върви по пътя на вѣчната свѣтлина. Какво представя Синътъ Божий? — Синътъ Божий върви по пътя на необятната Божия Любовь.

„Духътъ ще ви научи“. Когато ви поставятъ на известни изпитания, изкушения или лишения, Духътъ ще ви научи, що трѣбва да речете, за да издържите изпита си. Мома обича единъ момъкъ. Това е изпитъ за момата. Въ сжщото време друга мома се влюбва въ този момъкъ. Първата мома се нахвърля върху втората, започва да ѝ се сърди, какъ смѣе тя да обича нейния възлюбенъ. Тя счита момъка за нейна собственостъ. Това е ревностъ, която разваля отношенията между младитѣ. Какъ трѣбва да постъпи младата мома и какво трѣбва да рече на другарката си, която обича нейния възлюбенъ? Тя трѣбва да ѝ каже: Ако моятъ възлюбенъ те обича, азъ го отстъпвамъ и съмъ готова да гласувамъ за тебе. И другата мома трѣбва да каже сжщото. Каже ли и тя сжщото, въпросътъ е решенъ. Защо трѣбва тѣзи моми да се каратъ, да дѣлятъ момъка помежду си? Хората казватъ, че момъкътъ трѣбвало да избира момата. — Не, никой никого не може да избере. Когато два вола се впрегнатъ на работа, кой ги избира? Когато две струни се поставятъ на цигулката, кой ги обтяга? Когато срещнете дама облѣчена съ хубава, модерна рокля, кой я облича? Ще кажете, че тя сама се е облѣкла. — Не, модата е заставила тази дама да се облѣче така. И следъ всичко това ще се говори за свобода на волята.

Какво нѣщо е свобода на волята? Само онзи човѣкъ има свободна воля, който носи любовта въ себе си. Който нѣма любовъ въ себе си, той не може да бѣде свободенъ. Ние съпоставяме свободата съ любовта. Значи, свободата седи въ любовта. Свобода безъ любовъ не сществува. Любовта трае само единъ краткъкъ моментъ, а не часове или дни, както нѣкои мислятъ. Въ този моментъ, именно, човѣкъ се запалва и започва да свѣти. — Кой го запалва? — Запалва го едно сщество, но кое е то, никой не го вижда. Щомъ запали човѣка, това сщество веднага се скрива нѣкъде